

عنوان مقاله:

شهر و مدرنیته: عرصه عمل و اندیشه (ایران در دهه های ۴۰ تا ۸۰ شمسی)

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق‌های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده‌گان:

سیدابراهیم کهفی - دکتری معماری؛ دانشگاه آزاد بین المللی قشم

لیلا کلهر - کارشناس ارشد مطالعات معماری ایران؛ دانشگاه ادیان و مذاهب، مدرسه هنر و اندیشه اسلامی قم

احسان حسین پور - Researcher ID: ۷۳۸۲۵ ; ORCID: ۰۰۰۰-۴۸۱۷-۴۵۹۴-۳۰۰۰

خلاصه مقاله:

شهر به معنای فیزیکی ساختمانها، افراد و نهادهایی که در مکان جغرافیایی ویژه‌های گرد هم آمده‌اند و معنای کیفیت روابط اجتماعی و فرهنگی در این بستر را فراهم می‌آورد. این مقاله به بررسی ویژگی‌های پنجم دهه (از دهه ۴۰ تا ۸۰ شمسی)، شهر و مدرنیته در ایران با روش توصیفی-تحلیلی می‌پردازد؛ برای گردآوری داده‌های استنادی هریک (کتب، مقالات، پایاننامه‌ها)، از روش کتابخانه‌ای استفاده شده است و سپس به تحلیل هر یک از دهه‌ها پرداخته می‌شود. یافته‌ها، دهه چهل را برابر با بازگشت تحصیل کردگان از فرانسه و اتریش می‌داند و دهه پنجم را بیگانگان با خویشتن می‌نماید و بالا رفتن قیمت نفت را محصول آن می‌شمرد و دهه شصت را شهر در گذر از انقلاب می‌نامد و تهران را نماد انقلاب می‌خواند. دهه هفتاد را سازندگی عنوان می‌کند که در آن کمر به قتل شهروها بسته می‌شود و دهه هشتاد را برآمده از مدرنیته نابالغ به فردیت بی‌حد و حصر که حاصل آن آشوبی متحرک است می‌پردازد. نتایج نشان از آن دارد که عجله و بی‌برنامه‌گی حاکم بر ساخت و تخریب‌ها و دیگری تقدم ارزشها کمی بر کیفی فرصت را برای منفعت طلبان اقتصادی فراهم ساخت و گذار از سنت (عرضه عناصر همگن) به مدرنیته (نوید دستیابی به توسعه و پیشرفت با ممتازه‌مساز و تاهمساز) سیمای شهر را به تصویر کشید.

کلمات کلیدی:

شهر، گذر از سنت، دهه‌ی ۴۰-۸۰ شمسی، مدرنیته شهری.

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961047>
